

Statuut van het lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Hoofdstuk 1: Vaststelling van de parlementaire vergoeding

1. Inhouding op de parlementaire vergoeding en de vergoedingen voor bijzondere functies

Sinds 2012 heeft het Bureau van de Kamer beslist om een tijdelijke inhouding van 5 % op het bedrag van de parlementaire vergoeding af te houden, om bij te dragen tot de budgettaire inspanning van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Daarbij heeft het Bureau beslist dat de vergoedingen voor bijzondere functies bij de Kamer zouden worden afgeschaft voor de voorzitter en verminderd met respectievelijk 15 % voor de ondervoorzitters en 5 % voor de andere leden van het Bureau en voor de voorzitters van commissies.

Sinds 2020 wordt eveneens een tijdelijke inhouding van 5 % op het bedrag van de afscheidvergoeding toegepast.

2. Bedrag van de parlementaire vergoeding

Het bedrag van de parlementaire vergoeding wordt vastgesteld onder verwijzing naar het basissalaris van een Staatsraad zonder anciënniteit. Vanaf 1 januari 2023 bedraagt de parlementaire brutovergoeding 8 472,16 €/maand (aan de huidige index en rekening houdend met de inhouding van 5 %).

Parlementsleden krijgen een jaarlijks vakantiegeld en een eindejaarstoelage, bepaald volgens de regeling inzake sociale programmatie voor het rijkspersoneel. Op de parlementaire vergoeding (vakantiegeld en eindejaarstoelage niet inbegrepen) en op de afscheidvergoeding wordt een persoonlijke pensioenbijdrage ingehouden van 8,5%.

3. Forfaitaire onkostenvergoeding

Er is een forfaitaire onkostenvergoeding, gelijk aan 2 497,06 €/maand (aan de huidige index), voor alle kosten en lasten, verbonden aan de uitoefening van een parlementair mandaat.

4. Geïndividualiseerde tegemoetkomingen

4.1. Tussenkost in de verplaatsingskosten

Een tussenkost in de verplaatsingskosten wordt toegekend aan elk Kamerlid dat zijn inzicht te kennen geeft hoofdzakelijk gebruik te maken van zijn persoonlijk voertuig :

- hetzij tussen zijn woning en het afreisstation naar keuze van het Kamerlid;
- hetzij tussen zijn woning en het Paleis der Natie.

De tussenkost wordt berekend volgens de modaliteiten die gelden voor het Rijkspersoneel, volgens de bepalingen van artikel 13 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regel inzake reiskosten, op een forfaitaire basis van 120 ritten heen en terug, per burgerlijk jaar. Een begonnen maand is een verworven maand.

Deze vergoeding, die maandelijks samen met de parlementaire vergoeding wordt uitgekeerd, wordt opgenomen in de elementen van de bezoldiging die wegens afwezigheid bij de stemmingen in plenaire vergadering kunnen worden verminderd.

De tussenkomst wordt berekend naargelang van de werkelijke afstand:

- hetzij tussen de woonplaats en het afreisstation naar keuze van het Kamerlid;
- hetzij tussen de woonplaats en het Paleis der Natie.

De tussenkomst wordt maandelijks uitgekeerd met ingang van de maand waarin de aanvraag wordt ingediend. Bij een latere wijziging zal de tussenkomst toegekend worden met ingang van de eerste dag van de daarop volgende maand.

Elk Kamerlid is gerechtigd in de loop van het jaar de keuze te veranderen die hij heeft gedaan.

Het Kamerlid dat voornoemde tussenkomst ontvangt op basis van zijn verplaatsing :

- hetzij tussen zijn woonplaats en het Paleis der Natie;
 - hetzij tussen zijn woonplaats en het afreisstation naar keuze,
- wordt geacht, slechts in uitzonderlijke omstandigheden, aanspraak te maken op een dienstwagen of een huurwagen of op een betaling voor hotelkosten, naar aanleiding van verlengde vergaderingen, welke daarvan ook de duur moge zijn.

De Kamerleden die krachtens hun openbaar of politiek mandaat permanent en gratis aanspraak kunnen maken op een wagen zijn uitgesloten van onderhavige reglementering.

4.2. Tegemoetkoming in de bijdragen voor ziekteverzekering

De Kamerleden hebben geen sociaal statuut als parlementair.

Ze hebben ofwel het statuut van hun ander beroep (bv.: zelfstandige, plaatselijk mandataris, enz.), ofwel het residueel statuut van de sociale zekerheid (ingezetene).

De Kamer van volksvertegenwoordigers kent in sommige gevallen een tegemoetkoming toe in de bijdragen die de leden betalen in het kader van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Het betreft de bijdragen betaald:

- in het kader van de voortgezette verzekering;
- in toepassing van artikel 32, § 1, 15° (stelsel «ingezetene») van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;
- als bijkomende bijdrage in geval van uitoefening van een bezoldigde of een zelfstandige activiteit die geen volledige dekking verzekert inzake ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Het bedrag van de tegemoetkoming is gelijk aan de werkelijk betaald begrensd tot het bedrag van de maximum bijdrage betaald door de leden die verzekerd zijn in toepassing van artikel 32, § 1, 15° (stelsel «ingezetene») van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

4.3. Verzekeringen

Voor de leden worden door de Kamer een aantal verzekeringen afgesloten.

Zo genieten ze onder andere van volgende verzekeringen:

- “Gezondheidszorg” en “kapitaalsuitkering bij overlijden of blijvende invaliditeit ingevolge een ongeval van het privéleven

Deze verzekering voorziet, na tussenkomst van de mutualiteit, in de terugbetaling van kosten voor gezondheidszorg (hospitalisatie, ambulante verzorging in een medische instelling, prothese, enz.) en,

bij sommige gevallen, in de uitbetaling van een kapitaal bij overlijden of invaliditeit ingevolge een ongeval. De verzekering geldt voor de leden en, ook voor hun gezin (echtgeno(o)t(e) of persoon waarmee men officieel samenwoont, en de kinderen die kinderbijslag genieten).

- Invaliditeitsrente wegens ziekte

De verzekering waarborgt de toekenning van een levenslange invaliditeitsrente in geval van gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid ingevolge een ziekte vastgesteld tijdens het parlementair mandaat.

- Terrorisme en gewelddaden

Deze verzekering voorziet vnl. in de vergoeding van schade toegebracht aan het patrimonium (woning, auto, e.d.), bij voorbeeld door een aanslag, daden van kwaadwilligheid of vandalisme.

- Algemene burgerlijke aansprakelijkheid

De verzekering vergoedt de schade aan derden waarvoor een parlementslid aansprakelijk wordt gesteld, voor zover de schade werd toegebracht in het kader van de uitoefening van het parlementair mandaat.

- Juridische bescherming van de leden

Burgerlijke aansprakelijkheid: tenlasteneming van schade aan derden ingevolge houdingen, uitspraken of verklaringen als parlementair (die buiten de grondwettelijke parlementaire onverantwoordelijkheid zouden vallen).

Rechtsbijstandsverzekering: tenlasteneming van de kosten van verdediging van een lid dat gedaagd wordt in een burgerlijk of strafrechtelijk geding of in een administratieve procedure n.a.v. een klacht wegens feiten inherent verbonden aan het mandaat en de tenlasteneming van de kosten indien het lid optreedt als eiser in een rechtzaak (enkel als slachtoffer van "laster en eerroof") in het kader van de uitoefening van zijn mandaat.

- Bijstand

Deze verzekering voorziet in de klassieke vormen van dringende hulpverlening zowel aan personen als in verband met voertuigen, in het kader van alle verplaatsingen van eender welke aard (parlementaire, beroeps- en privéactiviteiten). De waarborgt geldt voor alle gezinsleden en omvat zowel hulpverlening in België (vanaf de woonplaats) als in het buitenland.

4.4. Begrafenisvergoeding

Bij het overlijden van een lid of een gewezen lid tijdens de periode waarin de afscheids- of uittredingsvergoeding wordt toegekend, wordt aan zijn met hem samenlevende echtgeno(o)t(e), of aan de officieel met hem samenwonende partner, of bij ontstentenis, aan zijn erfgenamen in rechte lijn, een vergoeding voor begrafeniskosten toegekend, gelijk aan twee maanden bruto parlementaire vergoeding.

Indien de in het vorige lid bedoelde rechthebbenden de begrafenis niet hebben bekostigd, mag de vergoeding worden uitgekeerd aan een natuurlijke persoon die geen deel uitmaakt van het gezin van de overledene, of aan een rechtspersoon.

In dit geval is de vergoeding gelijk aan de werkelijk gedane kosten, met dien verstande dat ze niet meer mag bedragen dan de helft van het in het eerste lid vastgestelde bedrag.

Bij het overlijden van de met hem/haar samenlevende echtgeno(o)t(e), van de officieel samenwonende partner, of van een kind ten laste, wordt aan het lid of het gewezen lid die een afscheids- of uittredingsvergoeding geniet, een vergoeding voor begrafeniskosten toegekend gelijk aan het bedrag van de maandelijkse bruto parlementaire vergoeding.

De uitkering van deze vergoedingen geschiedt na voorlegging van het bewijs van betaling van de begrafeniskosten.

4.5. Afscheid- en uittredingsvergoeding

A. Reglementering met betrekking tot de afscheidvergoeding

1. Onder voorbehoud van artikel 14 kunnen Kamerleden, die hun mandaat beëindigen, het Bureau schriftelijk verzoeken hen een afscheidvergoeding toe te kennen.¹
2. De afscheidvergoeding wordt berekend op grond van het aantal maanden waarvoor een parlementaire vergoeding werd uitgekeerd, met name naar rata van twee maanden per twaalf maanden parlementaire vergoeding. Een resterende fractie geeft eveneens recht op twee maanden afscheidvergoeding. De afscheidvergoeding gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de datum waarop het parlementaire mandaat werd beëindigd².

Een uittredend lid dat in aanmerking komt voor de afscheidvergoeding maar zijn aanvraag niet binnen een termijn van drie maanden na de maand waarin het mandaat werd beëindigd bij het Bureau indient, verliest alle rechten op een afscheidvergoeding.

3. De afscheidvergoeding wordt toegekend gedurende minstens 4 maanden en gedurende ten hoogste 2 jaar.

Wanneer de duur van het mandaat minder dan één jaar bedraagt, heeft het uittredend lid slechts recht op een afscheidvergoeding gelijk aan de minimale duur van 4 maanden.

Indien de rechthebbende al een afscheidvergoeding uit een vorig mandaat gekregen heeft, mag de totale duur van de diverse afscheidvergoedingen 2 jaar niet overschrijden, behalve als hij daardoor het recht op de minimale duur van 4 maanden afscheidvergoeding die systematisch verschuldigd is zou verliezen.

Indien een lid recht heeft op een afscheidvergoeding voor een duur van meer dan 2 jaar overeenkomstig de vroegere reglementering en dit vóór 31 mei 2014, behoudt hij dit recht zonder dat een nieuw mandaat recht kan geven op een langere periode van afscheidvergoeding.

Ingeval van ontslag bij overmacht beoordeeld door het Bureau tijdens het laatste jaar van de zittingsperiode, wordt de uittredingsvergoeding berekend volgens de gewone regels. Ze wordt nochtans enkel betaald tot en met het einde van de maand gedurende dewelke de eerstkomende wetgevende verkiezingen na het ontslag plaats hebben. De resterende maanden zijn verloren en de duur van het beëindigde mandaat mag niet in aanmerking komen voor een uittredingsvergoeding komende uit een nieuw toekomstig mandaat.

Bovengenoemde paragraaf zal niet van toepassing zijn:

- in geval van niet effectieve nieuwe kandidatuurstelling bij de eerstkomende wetgevende verkiezingen na het ontslag;
- in geval van verkiezingen die plaats zouden hebben vóór het laatste jaar van de zittingsperiode;
- in geval van de afscheidvergoeding toegekend aan het lid, dat lid is als plaatsvervanger van een ander lid dat minister is geworden, wanneer deze ontslag neemt uit zijn mandaat als minister, en opnieuw parlementair wordt.

¹ Deze regel is eveneens van toepassing voor de leden verkozen in het Europees Parlement naar aanleiding van de verkiezingen van 25 mei 2014. Aan deze leden kan ook een afscheidvergoeding worden toegekend overeenkomstig de reglementering met betrekking tot de afscheid- en uittredingsvergoedingen van de Kamer. Ze verliezen evenwel het voordeel van de vergoeding naar verhouding van het aantal maanden overbruggingstoelage die ze van het Europees Parlement krijgen.

² De duur van een regeringsmandaat wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling en de berekening van een afscheidvergoeding, overeenkomstig het ter zake toepasselijk reglement van de assemblee waar de gerechtigde zijn loopbaan heeft beëindigd. De betrokken assemblee keert, zo aan de voorwaarden is voldaan, de afscheidvergoeding uit.

Indien de gerechtigde bij het einde van zijn loopbaan lid was van de federale regering, wordt de afscheidvergoeding vastgesteld, berekend en betaald overeenkomstig het ter zake toepasselijk reglement van de Senaat. Een gelijkaardig stelsel is van toepassing voor de leden van de gemeenschaps- en gewestregeringen (cfr Protocol d.d. 3 februari 2003 tussen de 7 parlementaire assemblees en de 6 executieven van het land).

4. De jaren mandaat in de andere wetgevende assemblees komen voor de berekening in aanmerking met uitzondering van een mandaat in de Raad van de Duitstalige Gemeenschap of een mandaat in het Europees Parlement vanaf juli 2009.
Voor de berekening van de afscheidsvergoeding zal rekening worden gehouden met de totale anciënniteit die eventueel in de verschillende assemblees is vergaard.
De afscheidsvergoeding wordt uitbetaald door de assemblee waarin het lid op het einde van zijn loopbaan zitting heeft gehad.
De financiële lasten zullen tussen de diverse assemblees worden verdeeld en gecompenseerd naar rato van de duur van het mandaat dat in iedere assemblee is uitgeoefend.
5. De afscheidsvergoeding wordt maandelijks uitgekeerd en is volledig belastbaar. Haar bedrag is gelijk aan de som van het bedrag van de parlementaire vergoeding en van het bedrag van de onkostenvergoeding die worden uitgekeerd aan een lid van de Kamer³
6. Het pensioen wordt in voorkomend geval pas toegekend nadat de afscheidsvergoeding volledig is uitgekeerd.
7. De periode waarin de afscheidsvergoeding wordt uitgekeerd, komt in aanmerking voor de berekening van het pensioen naar rata van de werkelijk uitgekeerde bruto-afschheidsvergoeding.
8. De vergoeding wordt niet toegekend aan uittredende parlementsleden die worden verkozen tot lid van de bestendige deputatie, benoemd tot provinciegouverneur, ambassadeur, lid van een gemeenschaps- of gewestregering, minister of staatssecretaris, of die als lid van het Grondwettelijk Hof worden benoemd.

Uittredende parlementsleden die in aanmerking komen voor de vergoeding, en later één van de bovenvermelde mandaten aanvaarden, verliezen het voordeel van de vergoeding naar verhouding van het aantal maanden dat zij dat mandaat hebben uitgeoefend.

Deze laatste bepaling wordt echter niet toegepast voor de leden van een regering (minister, staatsecretaris, lid van een gewest- of gemeenschapsexecutief). Voor wat de afscheidsvergoeding betreft wordt hun toestand gelijkgesteld met die voorzien in artikel 9.

9. Indien de rechthebbende van een afscheidsvergoeding opnieuw zetelt, int hij geen afscheidsvergoeding meer.

Na het beëindigen van zijn nieuw mandaat zal hij alleen mogen genieten van de afscheidsvergoeding voortvloeiende uit zijn nieuw mandaat.

Nochtans moet de totale duur van de diverse afscheidsvergoedingen ten minste gelijk zijn aan de duur van de afscheidsvergoeding waarop hij aanspraak had kunnen maken indien hij zijn mandaat op onafgebroken wijze zou hebben uitgeoefend⁴.

10. In geval van overlijden van de rechthebbende (op de afscheidsvergoeding), wordt 60 % van de nog verschuldigde afscheidsvergoeding toegekend :
 1. aan de met hem/haar samenlevende echgen(o)t(e) of aan de officieel met hem/haar samenwonende partner;
 2. zo niet aan de kinderen ten laste van het overleden Kamerlid.

Bij betwistbare gevallen wordt het dossier voorgelegd aan het Bureau⁵.

³ Een eindejaarspremie wordt toegekend volgens dezelfde wijze als voor de parlementaire vergoeding.

⁴ Met uitzondering van de parlementaire mandaten voorafgaande aan de ambten genoemd in artikel 8, § 1 (behalve lid van een regering).

⁵ Bij het overlijden van een gewezen lid tijdens de periode waarin de afscheidsvergoeding wordt toegekend, wordt aan zijn met hem samenlevende echtgeno(o)t(e), of aan de officieel met hem samenwonende partner, of bij ontstentenis, aan zijn erfgenamen in rechte lijn, een vergoeding voor begrafeniskosten toegekend, gelijk aan twee maanden bruto parlementaire vergoeding.

Indien de in het vorige lid bedoelde rechthebbenden de begrafenis niet hebben bekostigd, mag de vergoeding worden uitgekeerd aan een natuurlijke persoon die geen deel uitmaakt van het gezin van de overledene, of aan een rechtspersoon.

In dit geval is de vergoeding gelijk aan de werkelijk gedane kosten, met dien verstande dat ze niet meer mag bedragen dan de helft van het in het eerste lid vastgestelde bedrag.

11. Uitzonderd de afscheidsvergoeding die toegekend wordt op grond van artikel 10, wordt op de afscheidsvergoeding een bijdrage van 8,5 % ten voordele van de Pensioenkas voor volksvertegenwoordigers of senatoren ingehouden.

De toelagen die, berekend op de parlementaire vergoeding van de kamerleden ten laste van de begroting van de Kamer aan de Pensioenkas worden verleend, gelden eveneens voor de afscheidsvergoedingen, behalve voor die welke op grond van artikel 10 zijn verleend.

12. Aan de gewezen Kamerleden die op de uitkering van een afscheidsvergoeding aanspraak kunnen maken, wordt kinderbijslag uitgekeerd ten laste van de begroting van de Kamer, naar analogie met de regeling die geldt voor de Kamerleden in functie, evenals de tegemoetkomingen als gevolg van de regeling «verzekering ziekte en invaliditeit».

13. Over alle niet geregelde, betwistbare of sociale gevallen, doet het Bureau uitspraak.

B. Reglementering met betrekking tot de uittredingsvergoeding

14. In geval van vrijwillig ontslag in de loop van de legislatuur heeft het uittredend parlementslid geen recht op een uittredingsvergoeding, tenzij bij overmacht te beoordelen door het Bureau.

5. Betalingsmodaliteiten van de parlementaire vergoeding

De parlementaire vergoeding wordt betaald in twaalfden. De betaling gebeurt vooruit op de eerste dag van de maand. Indien een einde wordt gesteld aan het parlementair mandaat - hetzij door overlijden, hetzij door ontslag om persoonlijke of andere redenen - wordt de vergoeding voor die maand vanaf deze dag beschouwd als definitief verworven.

De rechtstreeks gekozen Kamerleden hebben recht op een parlementaire vergoeding vanaf de eerste dag van de maand volgend op de verkiezingen; deze vergoeding wordt uitbetaald na de eedaflegging.

Kamerleden die als opvolger zetelen hebben recht op een parlementaire vergoeding vanaf de eerste dag van de maand volgend op de beëindiging van het parlementair mandaat van het Kamerlid dat wordt opgevolgd; deze vergoeding wordt uitbetaald na de eedaflegging.

Het Kamerlid dat een ministerieel ambt uitoefent, heeft recht op een parlementaire vergoeding vanaf de eerste dag van de maand volgend op de beëindiging van deze ambt.

Kamerleden hebben recht op een parlementaire vergoeding tot het einde van de maand waarin de verkiezingen plaatshebben.

6. Financiële decumulatie

Artikel 1^{quater} van de wet van 6 augustus 1931, ingevoerd door de wet van 4 mei 1999 (BS 27.07.1999) bepaalt o.a. dat het mandaat van lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers gecumuleerd kan worden met ten hoogste één bezoldigd uitvoerend mandaat.

Bovendien bepaalt artikel 1^{quinquies} dat het bedrag van de vergoedingen, wedden of presentiegelden voortvloeiend uit de uitoefening van een openbaar mandaat, openbare functie of openbaar ambt van politieke aard (buiten het parlementaire mandaat) de helft van het bedrag van de parlementaire vergoeding niet mag overschrijden. Sinds 2019 worden de vergoedingen, wedden of presentiegelden van bijzondere functies in de Kamer eveneens in aanmerking genomen voor de berekening van het bedrag.

Sinds maart 2020 is dit eveneens het geval voor de afscheidsvergoedingen van de gewezen leden.

Bij het overlijden van de met hem/haar samenlevende echtgeno(o)t(e), van de officieel samenwonende partner, of van een kind ten laste, wordt aan het gewezen Lid die een afscheidsvergoeding geniet, een vergoeding voor begrafeniskosten toegekend gelijk aan het bedrag van de maandelijksse bruto parlementaire vergoeding.
De uitkering van deze vergoedingen geschiedt na voorlegging van het bewijs van betaling van de begrafeniskosten.

Het in aanmerking te nemen bedrag verschijnt in het begin van elk jaar in het *Belgisch Staatsblad*.

Indien het onduidelijk is of een bepaalde functie, een bepaald ambt of een bepaald mandaat van politieke aard is, of indien er onduidelijkheid is over andere aspecten van de regeling inzake financiële decumulatie beslist het Bureau.

Bij het opnemen van hun parlementair mandaat brengen de rechtstreeks gekozen leden van de Kamer de Voorzitter op de hoogte van alle openbare mandaten, openbare functies of openbare ambten van politieke aard die zij bekleden en de brutobezoldiging die zij hiervoor ontvangen. Tijdens de duur van het parlementair mandaat delen zij de aanvang of beëindiging van deze activiteiten of een wijziging in de bezoldiging hiervoor zonder verwijl aan de voorzitter mee.

Zij bezorgen tevens de gegevens van de instellingen waar ze hun buitenparlementaire mandaten uitoefenen, en leggen inkomensattesten die door deze instellingen afgegeven worden voor.

Het maximumbedrag wordt toegepast op basis van een referentieperiode van 12 maanden.

Wanneer het parlementair mandaat begint of eindigt gedurende het kalenderjaar, wordt het maximumbedrag bepaald naar rata van de duur van het parlementaire mandaat. Het maximumbedrag wordt vermenigvuldigd met een breuk waarvan de noemer '12' is, en de teller gelijk is aan het aantal maanden waarvoor men recht heeft op een vergoeding.

Indien het maximumbedrag wordt overschreden en het parlementair mandaat niet gecumuleerd wordt met een mandaat van burgemeester, schepen of voorzitter van een raad van maatschappelijk welzijn, wordt de parlementaire vergoeding verminderd.

7. Langdurige ziekte

Ingeval van een langdurige ziekte blijven de Kamerleden hun normale parlementaire vergoeding ontvangen.

De noodzakelijke gegevens dienen te worden overgemaakt aan het Secretariaat-generaal en aan de dienst Algemene Zaken en Financiën.

8. Zwangerschapsverlof / voor adoptie / geboorte / pleegvoogdij

De vrouwelijke Kamerleden hebben recht op zwangerschapsverlof voor en na de bevalling overeenkomstig de wettelijke bepalingen inzake arbeid.

De Kamerleden hebben recht op een verlof ter gelegenheid van een geboorte, een adoptie of een pleegvoogdij overeenkomstig de wettelijke bepalingen inzake arbeid.

De in de arbeidswet voorziene periodes worden gelijkgesteld met activiteitsperiodes en het betrokken parlementslid blijft zijn normale parlementaire vergoeding verder ontvangen.

De noodzakelijke gegevens dienen te worden overgemaakt aan het Secretariaat-generaal en aan de dienst Algemene Zaken en Financiën.

Hoofdstuk 2: Fiscale behandeling van de parlementaire vergoeding

1. Belastbare vergoeding

De parlementaire vergoeding wordt integraal belast op grond van art. 27 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen als een baat uit een vrij beroep, met toepassing van de regeling van trimestriële voorafbetalingen.

2. Van belasting vrijgestelde vergoedingen en voordelen

De forfaitaire onkostenvergoeding, verbonden aan een parlementair mandaat, is vrijgesteld van belasting. Deze vergoeding wordt vastgesteld op 28% van het brutobasisbedrag van de parlementaire vergoeding.

Hoofdstuk 3: Sociale bijstand

De gewezen leden waarvan het mandaat is beëindigd en die, na afloop van de periode gedurende dewelke zij recht hebben op een uittredingsvergoeding, over onvoldoende bestaansmiddelen beschikken, kunnen bij de diensten een gemotiveerde aanvraag indienen, teneinde een bijkomend inkomen te bekomen dat maximaal gedurende 36 maanden kan worden toegekend en waarvan het totale bedrag over het geheel van de periode beperkt is tot 1 jaar uittredingsvergoeding. Dit bijkomende inkomen kan slechts worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen door de ambtenaren-generaal. Deze gewaarborgde inkomensperiode komt niet in aanmerking voor de berekening van het parlementaire pensioen, dat slechts een aanvang mag nemen na de gewaarborgde inkomensperiode.

Gedurende de gewaarborgde inkomensperiode genieten de gewezen Kamerleden van de verzekering gezondheidszorg (en hospitalisatie) die werd onderschreven door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De ambtenaren-generaal beslissen geval per geval over het gevolg dat wordt gegeven aan de aanvraag.

Hoofdstuk 4: Pensioen van de parlementsleden

Berekening van het pensioen:

- maanden gevalideerd mandaat verworven tot 31 mei 2014:
Parlementaire vergoeding $\times 75 \% \times (T1/240)$, waarbij T1 = aantal maanden gevalideerd mandaat en waarbij T1/240 niet groter mag zijn dan 1.
- maanden gevalideerd mandaat verworven tussen 1 juni 2014 en 31 mei 2019:
Parlementaire vergoeding $\times 75 \% \times (T2/432)$, waarbij T2 = aantal maanden gevalideerd mandaat en waarbij T2/432 niet groter mag zijn dan 1.
- maanden gevalideerd mandaat verworven vanaf 1 juni 2019:
Parlementaire vergoeding $\times 75 \% \times (T3/540)$, waarbij T3 = aantal maanden gevalideerd mandaat en waarbij T3/540 niet groter mag zijn dan 1.
+ bij samenloop van maanden gevalideerde mandaten in de verschillende periodes: T1/240 + T2/432 + T3/540 mag niet groter zijn dan 1.

LET WEL:

Het cumulatieplafond inzake pensioenen (het zogenaamd plafond Wijninckx), zoals vastgelegd door de wet van 5 augustus 1978, is van toepassing op de parlementaire pensioenen. Sinds 2014, overeenkomstig de wet van 4 maart 2004, het gedeelte van het pensioen dat vrijgesteld is voor de berekening van het cumulatieplafond is bepaald op 20 % van dat plafond.